

อนิยม วิเสสนศัพท์นาม ก็ ศัพท์ (ใคร, อะไร)

*** เป็นนามนาม / คุณนาม เป็น ๓ ลิงค์ แจกด้วยวิภัตติทั้ง ๗
ได้**

*** เป็นนิบาต (บอกความถาม)**

๑. แปลง ก็ เป็น ก แล้วแจกตามแบบ ย ศัพท์ทั้ง ๓ ลิงค์
เว้นนปุงสกลิงค์ ปฐมา. และ ทุตिया. เอก. มีรูปเป็น ก็
แปลเป็นนามนามบ้าง วิเสสนะบ้าง **ในปุงลิงค์ และ อิตถิลิงค์
แปลว่า ใคร ในนปุงสกลิงค์ แปลว่า อะไร**

๒. ถ้ามี จิ ต่อท้าย แปลว่า น้อย, บางคน, บางสิ่ง, บางเหล่า, บาง
พวก หรือเป็นคำให้ว่าซ้ำสองหน เช่น

โกจิ ปุริโส อ.บุรุษบางคน หรือ อ.บุรุษไร ๆ

กาจิ อิตถิ อ.หญิงบางคน หรือ อ.หญิงไร ๆ

กิมฺจิจิ วตถุ อ.วัตถุหนึ่งหรือ อ.วัตถุบางสิ่ง หรือ อ.วัตถุไร ๆ

ถ้าเป็นพหูวนะ แปลว่า **บางพวก, บางเหล่า** เช่น

เกจิ ปุริสา อ.บุรุษ ท. บางพวก (บางเหล่า)

กาจิ อิตถियो อ.หญิง ท. บางพวก (บางเหล่า)

กานิจิ กุลานิ อ.ตระกูล ท. บางเหล่า

๓. ถ้ามี ย นำหน้า จิ ต่อท้าย เอกวนะ แปลว่า คนใดคนหนึ่ง สิ่ง
ใดสิ่งหนึ่ง อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น พหูวนะ แปลว่า พวกใดพวก
หนึ่ง เหล่าใดเหล่าหนึ่ง เป็นต้น เช่น

เย เกจิ ปุริสา อ.บุรุษ ท. เหล่าใดเหล่าหนึ่ง (พวกใดพวกหนึ่ง)

ยา กาจิ อิตถियो อ.หญิง ท. เหล่าใดเหล่าหนึ่ง (พวกใดพวกหนึ่ง)

ยานิ กานิจิ กุลานิ อ.ตระกูล ท. เหล่าใดเหล่าหนึ่ง

วิธีแจก ก็ ศัพท์ (ใคร, อะไร) ทั้ง ๓ ลิงค์

วิภัต ติ	ปุงลิงค์		อิตถิลิงค์		นปุงสกลิงค์	
	เอก.	พหู.	เอก.	พหู.	เอก.	พหู.
ป.	โก	เก	กา	กา	ก็	กานิ

ท.	กั	เก	กั	กา	กั	กานั
ต.	เกน	เกหึ	กาย	กาหึ	เกน	เกหึ
จ.	กสฺส	เกสฺ เกสานั	กสฺสา	กาสฺ กาสานั	กสฺส	เกสฺ เกสานั
ป้ญ.	กสฺมา, กมหา	เกหึ	กาย	กาหึ	กสฺมา กมหา	เกหึ
ฉ.	กสฺส	เกสฺ เกสานั	กสฺสา	กาสฺ กาสานั	กสฺส	เกสฺ เกสานั
ส.	กสฺมี กมหึ	เกสฺ	กสฺสั	กาสฺ	กสฺมี กมหึ	เกสฺ

ทบทวน

กั ศัพทัในปุงลึงค์ และ อิตถึลึงค์ แปรได้ ๒ นัย

๑. แปรเป็นวิเสสนสัพพนาม ว่า ไร อะไร ไหน ต้องระบุนามนาม เหมือน ต ศัพทัที่เป็นวิเสสนสัพพนาม เช่น **โก รุกข** อ.ต้นไม้ อะไร **กา เทวี** อ.พระเทวี พระองค์ไหน **กั กम्म** อ.กรรม อะไร เป็นต้น

๒. แปรเป็นนามนาม แปรว่า “ใคร” “อะไร” ไม่ต้องระบุนามนาม ใช้ได้ตามลำพังตนเอง เหมือน ต ศัพทัที่เป็นปริสสัพพนาม เช่น **โก** อ.ใคร **กสฺส** ของใคร **เกน** ด้วยใคร เป็นต้น มักใช้ที่เป็นปุงลึงค์ เอกวณะ เป็นพื้น ส่วนนปุงสกลึงค์มีเป็นบางแห่ง เช่น **กั** อ.อะไร เป็นต้น

ทดสอบการแต่งประโยค

๑. อ.ใคร ผู้ฉลาด กว่าอาจารย์ คนไหน ผู้ทำอยู่ (กโรนต)
ซึ่งอะไร ไกล่กฏี หลังไหน ฯ

ตอบ.

๒. อ.ชน ท. เหล่าไหน ผู้ดำอยู่ (อกโกสนต) ซึ่งใคร
ในปราสาท หลังไหน ฯ

ตอบ.

๓. อ.หญิง คนไหน ผู้ไปอยู่ (คจจนต) สุเว้นแคว้น ท. เหล่าไหน
กับ ด้วยใคร ฯ

ตอบ.

ทดสอบการแปลบาลี

๑. กสฺส เขตเต ก็ กมฺมํ กโรนตํ กสกานํ เก คาโว ฯ

ตอบ.

๒. กสฺสํ ฌานียํ กสฺสา ราชินียา หตฺเถ กานิ ฉตฺตานิ ฯ

ตอบ.